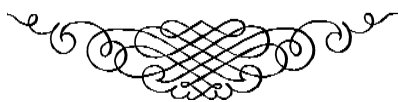

קונטרס

שערי התורה

סוד ומעלת שבת וסעודה רביעית

יו"ל בעזרת החונן לאדם דעת

ע"י: יואל ישכיל הי"ו

ה'תשע"ט

תוכן הענינים

ד	המלצה
ה	פתיחה
ו	משל ונמשל על השבת
זא	רמז אותיות שבת
יד	שבת - המתקת כל הדינים
יח	מעלת סעודה רביעית
כד	רמז חשיבות סעודה רביעית
כה	מלוח מלכה

המלצה

כ"ו אדר א' תשע"ט

לכל המעוניין בדבר
 ר' יוסף מג'יקאטיליא הביא בספרו "גינת אגוז" שהתורה נדרשת ב"גנת"
 נטריאות וטריקון ומורות.
 ר' יואל ישכיל נ"י הביא לפני את הקונטרסים שזכו אותם משמים להוציא לאור.
 וראה זה פלא שנפתח לפניו משמים שער לגנה, והוא זכה להוציא ממנה פירות
 פירות וירקות.
 כולנו תפילה שימשיך לעלות ממעלה למעלה בקדושה, ויוציא לאור הרבה
 פירות.

בברכת הטיה

אברהם שון

כ"ו אדר א' תשע"ט

לכל המעוניין בדבר,

ר' יוסף מג'יקאטיליא הביא בספרו "גינת אגוז" שהתורה נדרשת ב"גנת"
 גמטריאות נטריקון ומורות.

ר' יואל ישכיל נ"י הביא לפני את הקונטרסים שזכו אותם משמים להוציא לאור.
 וראה זה פלא שנפתח לפניו משמים שער לגנה, והוא זכה להוציא ממנה פירות
 וירקות.

כולנו תפילה שימשיך לעלות ממעלה למעלה במעלות הקדושה, ויוציא לאור
 הרבה פירות.

בברכת התורה

התורה

סוד ומעלת שבת וסעודה רביעית

שערי

אברהם שושן

פתיחה

ברוך שהחייני והגיעני לזמן הזה זיכני ברוב טובו ורחמיו להוציא קונטרס "סוד ומעלת שבת וסעודה רביעית" לאור העולם.

הודאה כפולה ומכופלת חייב אנכי להשם יתברך על שעזרני בחיבורי הקודמים ועתה זיכני אף להוציא קונטרס זה לאור.

יהי רצון: שאוכל להמשיך ולעסוק בתורה ברוב עמל ויגיעה ואזכה להעלות על גבי הכתב לתועלת הרבים מבקשי התורה.

בקונטרס זה שהינו מעט המכיל את המרובה יובאו טעמים וסודות בענין המעלה הגדולה של "שבת וסעודה רביעית" ובזכות שמירת השבת יגאלו עם ישראל, וסעודה רביעית היא סעודת דוד המלך והבעל שם טוב, ויש בענין סעודה זו ענינים נשגבים וכל מי שמתחסד עם קונו שיקיים סעודה רביעית וישתדל כשם שמקיים שלוש סעודות בשבת יקיים סעודה רביעית, מאחר שעל ידי סעודה זו מלווה את שבת המלכה ומושך את אור השבת ומקבל שכר כל שלושת הסעודות הקודמות.

משל ונמשל על השבת

נקדים: "אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה - מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל, לך והודיע להם"

(ב) מכאן למדים שהקדוש ברוך הוא שלח הזמנה לעם ישראל ליום שמחתו ושכל פמליא של מעלה שמחים באותו היום ובכך עשה איתנו השם יתברך חסד גדול שנוכל אחת לשבעה ימים לנוח בו מכל עמל השבוע בכדי שנוכל לאגור כוחות למשך השבוע הבא.

ואם כן מדוע גוי ששבת חייב מיתה? מפני שהגוי לא הוזמן לשמחת המלך ואם ישתתף בשמחתו לאחר מכן יתחייב מיתה למלכות !

ומדוע יהודי שלא שבת חייב מיתה? מפני שהמלך מזמין את עם ישראל ושולח בכל שבת את המלכה עם ליווי כל משרתיה לקבל את השבת ואם לא יתייחס האדם למלכה בכבוד הראוי לה ובפרט לעיני כל משרתיה יתחייב לאחר מכן מיתה למלכות.

משל למלך בשר ודם:

שרצה לפרוש מהנהגת הממלכה ולפיכך רצה המלך להכתיר יורש מלכות תחתיו את בנו בכורו ואחד מעבדי המלך שקינא בבן המלך ניצל הזדמנות זו ומצא תחבולה וחשב הלא "נשים דעתם קלה" אני ילך ויאמר לאשתו שתאמר לבעלה שיעשה מעשה שבכך יוכיח שהוא כאן המלך ובעלה יתפתה לעצה זו, ואכן כך היה שבן המלך חשב שבמעשה זה אני יוכיח לכל עבדי המלך שאני כאן המלך ואני הוא המחליט ולאחר שהמלך ראה את מעשי בנו קרא לו ואמר בכעס הלא אמרתי לך מפורשות כך אל תעשה והרי אני הוא המחליט בממלכה ומי הוא זה ואיזה הוא שעל ידיו החלטת לעשות מעשה זה

ועוד מי שמורד במלכות אינו ראוי עוד לכהן כמלך ומי שמזלזל בתפקיד ששמתי אותו צריך לעזוב את הארמון ואכן בנו מחמד עינו הודח מארמון המלוכה ולימים לאחר שהתייעץ עם שריו את מי למנות למלך תחתיו נמנו וגמרו שימנו את אחד מבניו שהוכיח את נאמנותו ומסירותו לממלכה ולפני יום השמחה שבו ילמדו וידעו כל העם את כללי הממלכה, התייעץ עם כל משרתיו כיצד ישמח ויראה קירבה לבנו מחמד עינו שהודח מהממלכה והמלך החליט שיום אחד בשבוע תבוא המלכה עם כל משרתי המלך בכבוד גדול לבקר את בן המלך והמלכה תביא לבן המלך מלבושים ומאכלים שישפיעו לו לכל השבוע ואכן כך היה, בן המלך כל השבוע היה מחכה שתבוא המלכה בליווי כל משרתיה ורק לאחר שהתייעץ המלך עם שריו כיצד לנהוג עם בנו עשה המלך את כל העם יחד עם בנו יורש המלוכה שידעו כל העם את כללי הממלכה ההולכת על פי כללי המלך.

הנמשל:

לאדם הראשון שהיו כלולים בו (ב) שישים ריבוא (600,000) נשמות ישראל, והיה צריך לעולם להיות מלך על עם ישראל, ראשו היה בגן עדן ורגליו בארץ ובאותו היום (יום שישי) שנברא האדם, השם יתברך ציווה אותו "מעץ הדעת לא תאכל" (ב) ואכן הנחש רצה להכשיל את האדם הראשון עוד באותו היום מפני שחש ב- נ' שערי

קדושה **נחש** אותיות **חש-נ** ולפיכך קינא וחיפש תחבולה ללכת לפתות את אשתו (חוה) שיחטאו בחטא והנחש בערמומיתו דחף את חווה על העץ שרק תיגע בו שהרי על נגיעה לא הוזהרו אלא באכילה ואז חשבה שאם נגעה ולא נענשה אף מותר לאכול מהעץ ולאחר שנתפתתה (ג) חוה הלכה לבעלה ואמרה לו הנה לא קורה כלום למי שנוגע בעץ הדעת ואכן אדם הראשון נגע בעץ הדעת וראה שלא קורא לו כלום וחשב אף אני יכול לאכול מעץ הדעת ובא לאכול מעץ הדעת וחשב האדם אם אכן אני גם יאכל מעץ הדעת בכך אני יוכיח מעכשיו שאני כאן המלך ובכך חשב שיגיע לשלמותו ובכך נכשל, אבל אם היה מחכה שתגיע השבת היה עובר הניסיון והיה מותר לו לאכול גם מעץ הדעת והיה נשאר מלך ומנהיג על כל עם ישראל והשם יתברך קרא לאדם הראשון ואמר לו הרי אמרתי לך מפורשות לא לאכול מעץ הדעת (ד) והרי אני הוא המלך כאן (וכרגע לא אתה) ובא על עונשו וגורש מגן עדן והנמיך קומתו למאה אמה (50 מטר בערך) ועל ידי שהונמך ראשו כבר לא היה בגן עדן וכל השישים ריבוא נשמות ישראל שהיו כלולים בתוכו נפלו ממנו לדומם צומח חי ומדבר (כמובא בכתבי האר"י) ולאחר מכן נתן למשה רבינו להנהיג את השישים ריבוא נשמות ישראל מפני שהוכיח להשם יתברך ולכל פמליא של מעלה את נאמנותו ומסירותו ואהבתו לעם ישראל ולהשם יתברך וניתנה לו הזכות להוריד את התורה וזהו השמחה הגדולה שכולם וכולל המלאכים משרתי עליון משתתפים בה אבל עוד לפני

השמחה הזו 'מתן תורה', כשעם ישראל היו ב'מרה' אחד מהדברים שנצטוו היא על שמירת השבת ומכאן שנתיעצו על השבת מלפני שהוריד משה רבינו את התורה (ו) ומאז השם יתברך שולח לנו את המלכה כולל כל המשרתי עליון בכל שבת ונותן לעם ישראל מעין תענוג שהוא אחד משישים בגן עדן והשפיע של השבת משפיע לכל השבוע וכך השפיעו הלבושים והמאכלים שהביאה המלכה לבן המלך בליווי כל משרתי המלך והלא כבוד גדול הוא לבן המלך ואם חלילה לא ירצה לקבלם בסבר פנים יפות את הלבושים והמלאכים שהביאה המלכה הלא המלכה (שהיא שבת המלכה) תבוא לתבוע עלבונה לפני המלך והמלך יבוא לבנו ויאמר הגם את המלכה באת לכבוש ולא רק שהיא באה לעזור לך עוד בפרהסיה אתה מבזה אותה על לא עוול בכפה (שהרי היא לא סילקה אותך מהארמון אלא המלך הרחיק אותך בכדי שתתקרב דרכה והיא באה רק בכדי לעזור ולשמח אותך) ולפיכך יתחייב מיתה למלכות!

מכאן נסיק: כמה יש לנו להיזהר שלא יהיה דיבורנו של שבת כדיבורנו של חול **שנאמר:** "ודבר דבר" ולא יהיה הילוכינו בשבת כהילוכינו בחול **ומכאן נלמד - קל וחומר** שלא יהיה טלטול חפצים בשבת כטלטול חפצים בחול. (ה)

ומובא בגמרא: שאמוראים קדושי עליון היו בעצמם מתכוננים לשבת ומכינים תבשילים לכבוד שבת ואף על פי שהיה להם משרתים (ו) מפני שידעו את מעלת ויקרת שבת המלכה ואת הסודות הצפונים

שערי תוד ומעלת שבת וסעודה רביעית התורה

שבה ולפיכך מן הראוי שאף אנו בעצמנו נכבד את השבת ונחכה לבואה.

ומובא בהלכה: שכל אדם צריך לעשות משהו לכבוד שבת קודש **לדוגמא:** לחתוך ירק דק דק או לשטוף את הבית או את הכלים וכו' (ז) **ומובא ברמ"א** מנהג להשחיז את הסכין מערב שבת שזה מכבוד שבת שמכין עצמו לאכילה. (ח)

מקורות: (א) ביצה ט"ז ע"א. (ב) עיין בכתבי האר"י שער הגלגולים בתחילת ההקדמה ל"א. (ג) בראשית ב-י"ז. (ד) רש"י שם ג-ד ועיין משכיל לדוד שם. (ה) שו"ע ש"ז ס"א והקדמת המ"ב ש"ח. (ו) קידושין מ"א ע"א ועבודה זרה ל"ח ע"א. (ז) שו"ע ר"נ סק"ג. (ח) רמ"א שם.

רמז אותיות שבת

שבת בשפת הארמית נקראת **שבתא** לרמז שתופסת מתחילת אותיות עד סוף האותיות, **שבתא** אותיות א' ב' - ש' ת'.

ונמצא שעל ידי שמירת השבת נעשית תיקון לכל, כי שבת כנגד אלף השביעי יום שכולו שבת וששת ימי החול כנגד ששת אלפים שנות העולם ונמצא שעיקר הכנת אלף השביעי הוא על ידי שבת קודש.

ועוד רמז - שבתא אותיות **שב-את** לרמז ששב על ידי שמירת השבת הכל מ-א' עד ת'.

ומפני מה בלשון הקודש נקראת שבת בלא האות א', כי לאחר חטא אדם הראשון בחטא עץ הדעת נפלו כל הניצוצות הקדושות ממנו שבו היו כלולים כל נשמות ישראל וכו' ונפלו לדומם צומח חי ומדבר (כמובא בכתבי האר"י), ונמצא שאם נפלו ממנו הוא היפך האחדות המרמז על האות א' שהוא אחד והרי מיד נכנס שבת (ונאמר על חורבן בית המקדש "ותרד פלאים" וכו' פלאים אותיות אלפים המרמז על אות א' במילוי אלף).

אך עיקר התיקון שאם כל עם ישראל ישמרו את השבת, על ידי זה יזכו לגאולה השלימה, ועל ידי זה יזכו להיות אחד המרמז על אות א', שיש אומרים שאם כל ישראל ישמרו שתי שבתות מיד נגאלים ויש אומרים שאם כל ישראל ישמרו שבת אחת מיד נגאלים, ואם כל ישראל יזכו לשמור את השבת יזכו לחזור לשורש האמיתי על ידי

שחוזרים למלך, אך אם לא יכבדו את המלכה שהיא שבת המלכה כיצד יתחברו למלך והרי נתרחקו מקודם מהמלך והרי המלך שלח לנו את המלכה בכדי שעל ידה נחזור שוב למלך באמת.

ועוד - אות אלף מרמז על אלוף שהוא אלופו של עולם שעל ידי שעם ישראל ישמרו את השבת יתחברו לאלופו של עולם.

ולאחר חטא אדם הראשון נתקלקלו אותיות ו"ה בשם יהו"ה והתיקון על ידי **שבת** וזהו **תשובה** אותיות **שבת** ו"ה לרמז כשאדם בתחילת תשובה ישמור את השבת.

וזהו ראשי תיבות שבת **שב תורה שב תפילה** לרמז שעל ידי שמירת השבת יזכה לשוב גם לתורה וגם לתפילה.

ועוד רמז - לשתי הדעות אם כל ישראל ישמרו שתי שבתות או שבת אחת,

שבת בראשי תיבות **ב' שבתות תיקון תשובה**, אך אם כל עם ישראל יביאו את התיקון ממילא יהפכו את הקלקול לתיקון וישלימו אות **א'** על ידי האחדות, כי בעוון שנאת חנם נחרב בית המקדש שעליה נאמר: "ותרד פלאים" כנגד האות **א'** כנזכר מילוי אות **א'** - אלף (111) בגימטריא הפוך (111) כי אם תהפוך אלף תמצא אותיות פלא שעל ידי זה נעשה פלא בעולם.

ומילוי דמילוי אות א', **אלף למד פ"א** (266) בגימטריא **קלקול** (266) וזה התיקון לקלקול על ידי שנגרום לתיקון א' המרמז על האחדות ויתהפך אותיות אלף ל- פלא כנזכר.

ונראה ברמז - כשמוסיפים אות א' לאותיות שבת נעשה אותיות שבתא שהוא בראשי תיבות באחד שבת **תיקון** תשובה וזהו שלפי הדעה שסוברת שישמרו שבת אחת על ידי שיתוקן אות א' המרמז על אחדות עם ישראל לשורש על ידי שמירת השבת, ולפיכך לא יצטרכו לשמירת שתי שבתות, לפי שבשבת אחת תיקנו וקירבו את הגאולה השלימה.

שבת - המתקת כל הדינים

בשבת קודש הוא יום שבו אין שום אחיזה לרע וכל הרע מתבטל בכל העולמות, והוא יום שכולו השפעה של רחמים וחסדים אף לששת ימי החול.

וכידוע ליודעי ח"ן שם יהו"ה מורה על חסד, שם אלהים מורה על דין, והעולם בתחילה נברא במידת הדין, שנאמר: "בראשית ברא אלהים" (בתחילת בריאת העולם ברא את העולם בשם אלהים המורה על מידת הדין).

ועל השבת נאמר: "ויכולו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי", ומלשון "ויכל אלהים" - שנכלה מידת הדין שהוא משם אלהים "ביום השביעי" = ביום השבת קודש, וששת ימי החול כנגד ששת אלפים שנים של העולם, ויום השבת כנגד אלף השביעי (כל יום כנגד אלף שנים שנאמר: "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול").

ונראה לחדש אם חלילה האדם מחלל את השבת גורם מידת הדין בעצם העבירה ועוד שהופך את השבת למידת הדין שנאמר: "ויכל אלהים", שם אלהים המורה על מידת הדין כנזכר, (כי רק אם שומרים את השבת אז יש טעם לומר "ויכל

אלהים" מלשון כיליון (לדינים), ומובא בהלכה שנוהגים לומר בליל שבת לאחר תפילת שמונה עשרה של ערבית "ויכולו השמים והארץ" אם לא אמר בציבור יקראו שנים ביחד כמו שני עדים, אז כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, המילה הראשונה בתורה "**בראשית**" אותיות "**ירא שבת**" ומרמז שהיהודי יהיה ירא מקדושת שבת קודש, כמובא בזוהר הקדוש שיום שבת כל פמליא של מעלה שמחים בו וכל הדינים נתבטלים בו וכו' עד כאן.

ואם חלילה על ידי חילול השבת הפך את השבת למידת הדין שנאמר: "ויכל אלהים ביום השביעי" **והרי** "ויכולו השמים והארץ וכל צבאם" מרמז על מעשה בראשית ונאמר: "בראשית ברא אלהים" ששם נזכר שם אלהים המורה על מידת הדין בתחילת בריאת העולם.

נמצא שאם הפך את השבת למידת הדין שנאמר: "**ויכל אלהים**" אז פועל גם שם אלהים הנאמר ב"בראשית ברא אלהים" כי ביטל כביכול את התקיימות הכתוב "**ויכל אלהים**" שהוא מלשון כליון לדינים, ונמצא פעמיים שם **אלהים**, נמצא שמחזיר את העולם להנהגת הדין כבתחילת הבריאה.

ונראה לחדש - שלכן כל המחלל את השבת חייב מיתה, מפני שעצם העבירה הוא דין ועוד שהופך את השבת לדין, ועל ידי זה חלילה מחזיר את העולם לדין ואין העולם עומד במידת הדין, ומי שהפך החסדים למידת הדין חייב מיתה, שהרי יום שבת כולו חסדים.

והרי נאמר: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם" אש הוא דין, ומרמז על ידי חילול שבת ח"ו, מבעיר את הדין ולשון "לא תבערו אש" אינו נאמר בכל התורה כי אם על חילול שבת קודש, וכל המחלל את השבת כאילו עבר על כל שס"ה מצוות "לא תעשה" שבתורה (והכלל "מצוות עשה" כנגד חסד, מצוות "לא תעשה" כנגד דין), **ונראה לחדש** - **אש דין** = (365) בגימטריא **שס"ה**, לרמז על שס"ה מצוות לא תעשה, (שאם ח"ו מחלל שבת מבעיר אש שהוא דין ועל ידי זה כאילו עבר על כל שס"ה מצוות "לא תעשה").

ויהי רצון שנזכה למה שנאמר: "**מנוחה שלמה שאתה רוצה בה יכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם**",

דהיינו - "**מנוחה שלמה שאתה רוצה בה**" - לנוח מנוחה שלימה בשבת היא דווקא על ידי ששומר את השבת כפי רצונו יתברך **דהיינו** - כפי ההלכות והדקדוקים שיש על שמירת השבת.

"יכירו בניך" - ולאחר שלמדו את טעמי ההלכות של שבת קודש אז יכירו בניך את השבת קודש.

"וידעו" - ולאחר שהכירו את טעמי הלכות שמירת השבת ידעו בניך שהיא לטובתנו הנצחית.

"כי מאתך" - שאם השם יתברך משפיע דברים טובים הם באים מרוב חסדו הגדול ומתנת השבת רק מאתו יתברך.

"היא מנוחתם" - ולאחר שהגענו לכל מסקנות אלו "היא מנוחתם" של עם ישראל כי מנוחתם באה רק מאתך יתברך. (המוציא לאור).

מעלת סעודה רביעית

נקדים בכדי שהאדם יקיים את הציווי להתענג בשבת קודש, **שנאמר:** "אז תתענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ" **ולפיכך** נצטווה בשלושה סעודות.

בסעודה ראשונה מקבל את אותה שכר סעודה, **ובסעודה שניה** מושך על עצמו אף את שכר סעודה הראשונה, **ובסעודה שלישית** מושך על עצמו אף את שכר שתי הסעודות שקדמו לשלישית, והכלל שבכל סעודה הבאה שמקיים אותה, מושך על עצמו שכר הסעודות שקדמו לאותה סעודה.

ועל ידי סעודה רביעית במוצאי שבת קודש מושך על עצמו שכר שלושת הסעודות.

טעם מעלת סעודה רביעית על שאר הסעודות:

טעם (1) שמקבל את שכר כל הסעודות, מפני ששבע כבר מסעודות קודמות ועל ידי סעודה רביעית ניכר שעושה אותה לשם שמים.

טעם (2) שמלווה את שבת המלכה לפני שהולכת שתשאר עוד קצת ואז תלך בדרך כבוד ובכך מראה שקשה לו להיפרד מן שבת המלכה. **ונמשל** לאורח שלפי ההלכה חייב בעל הבית ללוות את האורח בצאתו מביתו לפחות ד' אמות מחוץ לביתו.

ונראה לרמז - ד' אמות, ד' כמנין סעודה רביעית שהרי מלווה הוא את שבת המלכה לפחות ד' אמות, בסוד רשות היחיד ד' אמות.

טעם (3) שהאדם מקבל נשמה יתירה על נשמתו בשבת קודש ובמוצאי שבת לאחר שהוציא שבת נוטלים אותה ממנו, ואף אותה צריך ללוות.

ועוד נראה לרמז - שעל ידי כך שהנשמה היתירה ניטלת מהאדם טבעו נכנס לעצבות, ולכן בזמן מוצאי שבת יעשה סעודה שמרימה לו את מידת השמחה. וכמו שידוע בחסידות

שהעצבות כשלעצמה אינה עבירה אלא שעל ידי העצבות, האדם יכול להגיע לידי כל העבירות, ועל ידי השמחה יכול להגיע לידי כל המצוות, **שנאמר**: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב ובאו עליך כל הקללות האלה" וכו'.

טעם 4 זכר לסעודת הודיה שהיה עושה דוד המלך כל מוצאי שבת. **ותמצית הסיפור מהגמרא** - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם הודיעני ה' קצי וכו' וכו', אמר לו בשבת תמות וכו' וכו', ומאז כל יום השבת היה לומד תורה ללא הפסקה של רגע ולא יוצא מן החדר בכדי שלא יוכל אותו ממונה להורגו, וחשב מה לעשות, ואז השמיע רעש מוזר באילנות בחוץ, ודוד יצא לראות ולא הפסיק מהלימוד, ואז נשברה המדרגה שמתחתיו ודוד נפל, ולשבריר שניה נעצר דוד מלימוד התורה ואז הוא נפטר מהעולם (שבת דף ל').

טעם 5 שמושך על עצמו שכר כל שלושת הסעודות שקדמו לסעודה רביעית.

ועוד נראה לבאר - שעל ידי שקיים סעודה רביעית כאילו קיים 10 סעודות לפי החשבון, בתחילה קיים שכר **סעודה 1** ואחר כך שכר **2 סעודות** ואחר כך שכר **3 סעודות** ואחר כך שכר **4**

שערי סוד ומעלת שבת וסעודה רביעית התורה

סעודות, נמצא יחד שכר **10 סעודות**, לפי חשבון $(10=1+2+3+4)$.

ונראה לחדש 10 סעודות עם כולל 4 שהיא סעודה רביעית נמצא = **14**, כמנין = **דוד**, וסעודה רביעית הרי היא סעודת דוד המלך.

ועוד רמז - כידוע ליודעי ח"ן ישנם 4 עולמות: (1) אצילות, (2) בריאה, (3) יצירה, (4) עשיה, הנמוך שבהם עולם העשיה וכל עולם שמעליו זה למעלה מזה.

דהיינו - שפנימיות עולם העשיה אין לו ערך לעומת חיצוניות עולם היצירה, וכן לפנימיות עולם היצירה אין ערך לעומת חיצוניות עולם הבריאה, וכן לפנימיות עולם הבריאה אין ערך לעומת חיצוניות עולם האצילות.

ואם נכפיל לפי חשבון כל עולם, בחשבון כפול כנזכר בדוגמת ארבע הסעודות לפי חשבון $(10=1+2+3+4)$ ובצירוף חשבון כולל **4** עולמות נמצא חשבון **14** כמנין **דוד**, תיקון כל העולמות שמתגלה על ידי משיח בן דוד וההמשכה על ידי סוד סעודה רביעית.

ועוד רמז - אות י' בשם יהו"ה כנגד עולם האצילות יחד עם חשבון ארבעת אותיות יהו"ה בגימטריא דוד.

טעם 6) ישנה עצם הכי חזקה בעצמות האדם ונקראת 'עצם הלז' והיא ניזונת מסעודה רביעית ונשארת לאחר 120 שנה של האדם ומעידה שאכל מסעודה רביעית.

ונראה לרמז - לוז אותיות לו-ז' דהיינו שאותו עצם מעידה לו (לאותו אדם) קדושת ז' (שבת קודש יום שביעי) ומפני מה דווקא השבח לסעודה רביעית, מפני שהאדם מלווה את שבת המלכה ולפיכך מושך על עצמו את כל אור השבת.

טעם 7) שדוד המלך כנגד רגל רביעית שבמרכבה, ועל משיח בן דוד **נאמר:** "נעשה אדם לשבת על הכסא" וכשנשלם רגל רביעית על הכסא אפשר לשבת על הכסא, וסעודה רביעית כנגד רגל רביעית כנזכר.

ונראה לרמז - סעודה = (145) בגימטריא **סוד כסא י' = (145)** דהיינו - שעל ידי סעודות אלו של שבת קודש נעשית תיקון לרגלי הכסא.

טעם 8) אדם הראשון חטא בחטא עץ הדעת טוב ורע, וכבר נכנסה שבת, ובמוצאי שבת לקח שתי אבנים ויצא ניצוץ אש, נמצא שהאש נבראה במוצאי שבת, ועל האש מבדילין כל מוצאי שבת, מפני שהיא נבראה במוצאי שבת, ומוצאי שבת הוא יום ראשון בסוד ההתחלה ותחילת השבוע הוא יום ראשון, ונאמר: "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד" נמצא שיום אחד שלם מתחיל מהלילה שלפניו מלשון הפסוק קודם "ויהי ערב" ואחר כך "ויהי בקר" והאש הדלוקה בנר טבעה לעלות תמיד כלפי מעלה להורות שכל הזמן רצונו לעלות ליצרו ומורה על מידת הרצון שהאש כנגד הנשמה, אבל האש עובר דרך הנר (כמו גוף שעובר דרכו הנשמה) ומורה על כך שכל רצון האדם שכל הגוף החומרי יהיה לרצון הבורא בלבד, ועל ידי שאדם הראשון הדליק אש במוצאי שבת התחיל שורש התיקון לעלות לרצון הבורא.

ודוד המלך קיבל משמים 70 שנה מאדם הראשון ויוצא שהוא אדם הראשון, שאדם הראשון בתחילת העולם, אך דוד (משיח בן דוד) בסוף שנות עולם אם נזכה שיגיע ויגאלנו גאולת עולם.

וסעודה רביעית אנו עושין במוצאי שבת זמן שנברא האש במוצאי שבת, ובזמן סעודה זו אנו מושכים עלינו את כל הסעודות של שבת.

ועוד שעל ידי סעודה זו אנו מתחילים את כל השבוע שהרי במוצאי שבת נבראה האש בסוד תחילת אור השבוע, ואור שנות העולם.

רמז חשיבות סעודה רביעית

שבת הוא כנגד מספר שבע - שבע מלשון שובע, דהיינו שהאדם (בשבת) יהיה שבע מהסעודות ואז לאחר שהאדם שבע אוכל סעודה רביעית, נמצא שלאחר שהאדם שבע מהסעודות אוכל סעודה רביעית, ועל ידי זה מתעלה מעל המספר שבע כי שבע מלשון שובע כנזכר.

כתוב: "ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד" נמצא שבאותיות **אחד** רמז תיקוני הגאולה (בדרכים רבים) ובענין סעודה רביעית רמז אותיות **א-ח-ד**, האות **א'** של אחד רמז **ליום ראשון**, מאחר ויום ראשון מתחיל במוצאי שבת שבו אוכל סעודה רביעית, האות **ח'** של אחד רמז שהוא **מעל שבע** (שבע כנגד האות ז') מאחר שהוא שבע מהסעודות של שבת, האות **ד'** של אחד רמז ל-4 סעודות, רמז **לסעודה רביעית**.

מלוה מלכה

סעודה רביעית נקראת "**מלוה מלכה**" ומפני שהאדם האוכל סעודה רביעית מלווה את השבת שנקראת מלכה, **ונראה** מפני מה נזכר קודם **מלוה** ואחר כך **מלכה** והרי השבת נקראת שבת **המלכה** ואחר כך במוצאי שבת מלווה את שבת המלכה, אלא מאחר והאוכל סעודה רביעית מקבל שכר כל הסעודות שקדמו לאותה סעודה נמצא שהוא נמצא כבר למפרע בעצם החיבור לסעודה ראשונה, ולכן יזכר מקודם **מלוה** ואחר כך מלכה, ולכן נזכר לשון "**מלוה מלכה**" ועוד שעיקר שמחת "המלכה" על ידי סעודות השבת שהרי עיקר קיום המצוה להתענג בשבת על ידי סעודות שבת נמצא שעיקר ענין מלכה מתחיל כבר מסעודה ראשונה.

ונראה לרמז - מ-לכ-ה בראשי תיבות מה, מה (45) בגימטריא אדם = (45) לרמז על אדם הראשון האותיות הפנימיות במלכה מ-לכ-ה אותיות כל, רמז רק להשם שבו כלול הכל ולכן הוא פנימיות מ-לכ-ה, מה = (45) בגימטריא אדם רמז לתיקון אדם הראשון.

כי אדם הראשון נסתלק מגן עדן לאחר חטא עץ הדעת ולפני החטא כל עם ישראל היו כלולים בתוכו וכו' (כמובא בכתבי האר"י).

ונראה שהתיקון הוא שבת מאחר והשבת אחד מתוך שישים מגן עדן נמצא שהמלך הוא השם יתברך שלח את ה-מלכה שתבקר את עם ישראל אחת לשבוע וזהו אחד מששים מגן עדן.

והראשונה שחטאה היא האדמה, השם ציווה על האדמה שיהיה טעם העץ כטעם הפרי והיא לא עשתה כן אלא עץ עושה פרי, ולפיכך כשנתקלל אדם על עונו נפקדה גם היא על עוונה ונתקללה (ראה רש"י בראשית א' - י"א).

ונראה לבאר מה הקשר בין אדם הראשון לאדמה ששתיהם נתקללו באותו זמן והרי האדמה חטאה מקודם ביום שלישי לבריאת העולם, ואדם הראשון אחר כך ביום שישי לבריאת העולם, **אלא** שעיקר התפקיד לעלות הכל לשורשו הוא על האדם שהוא נזר הבריאה והוא נברא מהאדמה, ואם לא היה חוטא בעץ הדעת טוב ורע היה יכול לעלות הכל לשורשו וממילא לא היה מקום לקללה לחול בכלל, **ועוד רמז - שלישי** אותיות **לי ששי** דהיינו שהאדמה חטאה ביום שלישי אך הקללה שלה

תלויה ביום **ששי** האם אדם הראשון יעלה הכל לשורשו ואז לא תתקלל או שמא יחטא ואז יתקללו יחד.

ועוד רמז - בשם אדם, אדם בגימטריא = (45) פעמיים אדם בגימטריא מלך = (90) דהיינו שאם היה מתעלה יותר בסוד הכפלת שמו (אדם) כנזכר ולא היה חוטא בעץ הדעת היה נעשה מלך על עם ישראל ומושל בעולמות כולם, ולאחר שנתקלל אדם הראשון (והאדמה יחד עמו) שולח השם את המלכה לעם ישראל את השבת קודש כנזכר **והרמז** - נטל השם יתברך אות ה' מאותיות אדמ-ה ונשאר אותיות **אדם** ואז האדמה נתקללה יחד, ויחד עמו צירף אות ה' לאותיות **מלך** ונעשה אותיות **מלכה** מאחר ואדם הראשון כבר ירד מלהיות **מלך** ישראל מאחר וחטא בעץ הדעת.

ועוד רמז אדם (45) + אדמה (50) בגימטריא מלכה = (95), לרמז שעל ידי שמירת שבת מלכה נעשה תיקון ל-**אדמה**, ונעשה תיקון ל**אדם** הראשון וכמובא בכתבי האר"י שלאחר חטא עץ הדעת נפלו מאדם הראשון רפ"ח (288) ניצוצות קדושות לארבעת החלקים: 1) דומם, 2) צומח, 3) חי, 4) מדבר, ולא נפלו למים אשר מתחת לאדמה נמצא שרק באדמה נפלו הניצוצות,

ונמצא שעל ידי אכילת שבת קודש נעשה תיקון לניצוצות הקדושות שנפלו לאדמה.

ונראה על פי זה שאדמה ואדם תלויים זה בזה ולכן נתקללו יחד אף על פי שהאדמה חטאה ראשונה כבר ביום שלישי, כנזכר והתיקון שעל ידי תיקון האדמה - רפ"ח ניצוצין קדישין נעשית תיקון לאדם הראשון כי מחזירים את הניצוצות לשורשם.

ונאמר: "אמת מארץ תצמח" דהיינו - שלהביא את הכל לשורש באמת הוא "מארץ" מאדמה - שמקודם יעלה הניצוצות מארציות וחומר ואז יתקן את מידת האמת **אמת** בראשי תיבות "**אמת מארץ תצמח**".

ואם כל עם ישראל ימליכו עליהם את המלכה בכבוד הראוי לה אז יחזור כל התיקון לשורשו ויעשה מאותיות **מלכה** אותיות **המלך** ב-ה' הידיעה, וכמו שמובא בגמרא: "שאם כל עם ישראל היו שומרים שתי שבתות מיד היו נגאלים, ויש אומרים אפילו שבת אחת, וכמו שהזכרנו שנעשה מאותיות **מלכה** - **המלך** ובתנאי שיכבדו את שבת המלכה בכבוד הראוי לה, ועדיף מעט בכוונה שהוא שבת אחת כראוי לה מאשר שבעים שנה ביגיעות וטרחות מאחר ואם כל עם ישראל ישמרו שבת אחת כראוי ממילא תבוא הגאולה, ולכן לא יצטרכו את כל השבעים שנה של

יגיעות וטרחות מאחר ואפילו במעט תהיה ברכה גדולה, מאחר והשם יתברך אין סוף ויכול לתת את הברכה הרוחנית ואת התיקון בזמן מועט בתנאי שכל עם ישראל ישמרו שבת אחת בכוונה הראויה.

ונראה לרמז - מ-לו-ה בראשי תיבות מה = (45) בגימטריא אדם = (45), לרמז על אדם הראשון, והאותיות הפנימיות במילה **מ-לו-ה** אותיות **לו** רמז ל- **ל"ו** צדיקים הנסתרים שבכוחם לעשות צירופים ותיקונים בכל העולמות שעל ידי זה הם עצמם מלווים את המלכה ומגיעים איתה עד לתיקון הגאולה השלימה כמו שהזכרנו הופכים מלכה לאותיות המלך וזאת נעשה רק לאחר כל הצירופים והתיקונים ומפני מה **מלכה** ולא **מלך** כמו שהזכרנו שירד אדם הראשון לאחר החטא מלהיות מלך על ישראל ושבת נעשית מלכה.

ולכן מזכירים בעשרת ימי תשובה "המלך הקדוש" שביום ראשון לעשרת ימי תשובה הוא ראש השנה ובו אדם הראשון חטא בחטא עץ הדעת טוב ורע, ומזכירים בתפילה המלך הקדוש, **מלכה** אותיות **המלך**, לפי שנסתלק באותו היום מלהיות מלך על ישראל ועל העולמות כולם, ובזכות מי יחזור להיות מלך בזכות ה-**מלכה** שהיא שבת המלכה.

ועוד רמז שאומרים **אמן סלה, מלך** = (90) בגימטריא עם
הכולל **אמן** = (91) פירוש **אמת** דהיינו שמאמת את הברכה
סלה = (95) בגימטריא **מלכה** לרמז חיבור בין מלך למלכה.

"תם ונשלם שבח לקל בורא עולם"

לעילוי נשמת

נחמן בן אהרן

יהודה בן חיים

יהודה אריה בן שמעון

מתילדה בת נעמי

ימין בן רחל

לעילוי נשמת:

מרסל מסעודה בת סימי

משה סירי בן יונה
ת. נ. צ. ב. ה.
 ת. נ. צ. ב. ה.

כל הישועות ~ 31 ~

© כל הזכויות שמורות
הן על פי חוקי התורה,
והן על פי החוק הבינלאומי.